

Ikonické reflexe

REPRODUKTOROVÉ SOUSTAVY JBL L82 CLASSIC

62 490 Kč

Na retro vlně, inspirované audio technikou sedmdesátých let, zdatně surfují také reprosoustavy americké značky JBL z řady s trefným názvem Premium Classic. Prostřední model zde představují stojanové dvoupásmovky L82 Classic.

Zvláště ve Spojených státech má společnost JBL, která nyní patří do skupiny Harman, pověst legendy. Založil ji James Bullough Lansing v roce 1946 – s konstrukcí a výrobou reproduktorů už ale začínal ve firmě Lansing Manufacturing Company o dvacet let dříve, kdy měl premiéru první zvukový film Jazzový zpěvák. Renomé získala JBL hlavně širokou nabídkou profesionálních reproduktorů a reprosoustav, zajišťujících ozvučení kinosálů, koncertů a nahrávacích studií. Nemohly chybět ani v roce 1969 na prvním ročníku festivalu Woodstock, kdy se začaly prodávat velké stojanové třípásmovky L-100 Century, audiofilský klon profí monitorů JBL 4310. Jen v sedmdesátých letech se tohoto modelu včetně mladších verzí L100A prodalo více než 125 tisíc párů. I přesto však obrovský ohlas inkarnace L100 Classic (samozřejmě už s moderními měniči a součástkami) vedení firmy překvapil – kula však železo, dokud bylo žhavé. Na veletrhu CES začátkem roku 2020 představila dva další, už dvoupásmové modely L82 Classic a nejmenší L52 Classic (ty

jsme už s Verdiktem vynikající recenzovali ve S&V 2/23 v testu sestav spolu se španělskými komponenty Fonestar AS-170PLUS a CD-

-150PLUS). Navenek se všechny tři modely liší jen svými rozměry, tedy pokud nesundáme legendární ochranné mřížky, potažené silnou

Na čem se testovalo

Reposoustavy doplnily komponenty Cambridge Audio, integrovaný zesilovač azur 851A a univerzální Blu-ray přehrávač CXU. Kabely byly značky XSymphony, signálové Pure Silver Fantasy a reproduktorové Omega Hybrid. Jako testovací jsem vybral skladby z SACD Jeff Beck: Blow by Blow (Analogue Productions, reed. 2016), Chick Corea: Rendezvous in New York (Stretch, 2003), Dire Straits: Dire Straits (Mobile Fidelity Sound Lab, reed. 2019), Peter Gabriel: Up (Virgin, 2003), Magdalena Kožená: Il giardini dei sospiri / Collegium 1704, dir. Václav Luks (Pentatone, 2019), CD Jack DeJohnette, Larry Grenadier, John Medeski, John Scofield: Hudson (Motéma Music, 2017), Kronos Quartet: Folk Songs (Nonesuch, 2017), Radiohead: A Moon Shaped Pool (XL, 2016) a Rob Wasserman: Trios (GRP, 1994).

Netopýří ucho

Soustavy L82 Classic neřeší tonální neutralitu, svůj transparentní zvuk stavějí na důraznějších plných basech. Ty však nenarušují přehlednost věcně podaného středního pásma, které není navzdory profesionální DNA zámožské značky přehnaně analytické, ale u každé nahrávky zprostředkuje to nejpodstatnější. Výšky jsou čisté, zřetelné, bez nepatřičných akcentů, s přirozenými sykavkami. Hudební scéna je široká, otevírá se i do hloubky, což přispívá k přehledné lokalizaci nástrojů a vokálů. Muzikální projev má v rukávu žolík, a sice výtečnou dynamiku, která v odpovídajících nahrávkách dokáže strhnout. Velké monitory neztrácejí nadhled ani nad složitějšími nahrávkami, bez ohledu na nastavenou úroveň hlasitosti. S „talem na bránu“ budou spokojeni zvláště rockeři, což ani v nejmenším neznámá, že by byl poslech nahrávek s větším zastoupením akustických nástrojů nudou či příšvihem.

-pv-

vrstvou dokonale průzvučného polyuretanu, známého pod obchodní značkou Quadrex, který lze vybírat ze tří barev (oranžový, tmavě modrý nebo černý). Větší část kabinetů je potažena tenkou ořechovou dýhou, kterou na čelních a zadních stěnách střídá polomatná vinylová fólie. Příplatková verze L82 Classic Black Edition v černém klavírním laku pak stojí 74 990 Kč. Volitelné příslušenství představují poměrně nízké černé stojany z ocelových profilů JS-80 (5 490 Kč/pár), které soustavy orientují do záklonu 7° vůči uším sedícího posluchače, i náhradní krycí mřížky L82GL (2 990 Kč/pár), s nimiž lze reposoustavy podle potřeby i barevně „přeladit“.

Tónové korekce vyhrazeny

Stěny fortelných ozvučnic, uvnitř zatlučené akustickým roumem, tvoří MDF desky o tloušťce 18 mm, konstrukci dále zpevňují vnitřní otevřené přepážky. Umístění na cenově dostupné stojany lze i s ohledem na optimální odezvu basů předpokládat, v opačném případě však chybí alespoň příprava pro odhmoťovací hroty, které si poměrně velké monitory zaslouží. Měníče v osazení jsou bez výjimky firemní produkce. Tweeter JT025T11-4 s titanovou kalotou (ø 25 mm), opatřenou fázovým difuzorem, jenž optimalizuje její vyzařování, doplňuje středobasový reproduktor JW200PW-6 (ø 200 mm), jehož kónickou membránu z čisté nažloutlé buničiny, zpevněnou pěti

soustřednými vlnkami, spojuje s tuhým litovým košem pryžový závěs s vysokým zdvihem. Magnetické obvody jsou vždy feritové.

Tweetry jsou na čelních stěnách umístěny excentricky, ale u reposoustav, jež značka dodává v páru, zachovávají zrcadlovou symetrii; „životní prostor“ zde totiž potřebují panýlky s knoflíky útlumových prvků, kterými lze samostatně nastavit výstupní úroveň vysokotónových měničů, což je výhodné pro drobné „korekce“ nevyrovnané akusticky místnosti. Vepředu ústí také široké trubice bassreflexových rezonátorů, což je nesporné plus při umístění v místnostech s menší výměrou.

Kompromisní výhybky

U elektrických výhybek značka zmiňuje poměrně nízký dělicí kmitočet 1700 Hz, ale jde o zapojení 3. řádu (se strmostí -18 dB/oktávu). Na deskách plošných spojů, které jsou

přišroubované na zadních stěnách kabinetů na úrovni wooferů, registrujeme jak kondenzátory svítkové a elektrolytické, tak cívky vzduchové i vinuté na feritových jádrech. Prémiové součástky pak nechybějí ani v klíčových částech zapojení (např. svítkové kondenzátory ve větvích tweeterů). K propojení se zesilovačem slouží dva pozlacené šroubovací terminály v subšasi zapuštěných v dolní polovině zadních stěn, které si poradí s libovolně zakončenými reproduktorovými kabely.

Soustavy s vnitřním objemem necelých třicet litrů, jejichž uváděný kmitočtový rozsah 44 až 40 000 Hz odpovídá pásmu -6 dB, v basech pokrývají nadpoloviční většinu druhé nejhlubší kontra oktávy, ale vyústění bassreflexu skýtá větší prostor k experimentování s vhodným umístěním stojanových dvoupásmovek, kterým plný basový základ rozhodně nechybí. Při jmenovité impedanci 8 Ω a průměrné charakteristické citlivosti 88 dB (2,83 V/1 m) není od věci do sestavy vybírat zesilovač s větší výkonovou rezervou, i když samozřejmě záleží i na výměře poslechové místnosti. Minimální výkon zesilovače 25 wattů na jeden kanál je však doporučením značky, nikoli naším.

Pavel Víšek

PARAMETRY

typ	2p., s bassreflexem
kmitočtový rozsah	44-40 000 Hz (-6 dB)
jmenovitá impedance	8 Ω
char. citlivost	88 dB (2,83 V/1 m)
dělicí kmitočet	1700 Hz
dop. výkon zesilovače	25-150 W/kanál (8 Ω)
rozměry (š × v × h)	28,1 × 47,3 × 31,6 cm (včetně terminálů)
hmotnost	12,7 kg/ks
web	aq.cz; jblsynthesis.com

HODNOCENÍ

+	bassreflex ústí vpředu; možnost tónových korekcí; výjimečný design
-	chybí alespoň příprava pro odhmoťovací hroty

zvuk	provedení
■■■■■■■■■■	■■■■■■■■■■
STEREO VERDIKT	vynikající ■■■■■■■■■■